

Dames en heren,

Dank dat U in zo'n grote getale naar Arnhem heeft willen komen.

"Waar ben ik dan terecht gekomen?" zult U zich wellicht afvragen. Het is natuurlijk heel mooi om voor een oprichtingsfestiviteit uitgenodigd te worden, maar dat gebeurt U vast wel vaker. Hoe dan ook, toch is dit niet zo maar een feestelijke gebeurtenis. Een gebeurtenis waarbij een aantal enthousiastelingen trots aankondigt nu een heuse stichting te hebben opgericht en zelf bij die nieuw verworven status een goed gevoel hebben. Het is ook niet een memorabele gelegenheid waarbij goede intenties naar de toekomst gezonden worden, al hebben we die natuurlijk wel.

Dit moment in de tijd is in zekere zin een begin, maar ook een eind. Het einde van een lange voorgeschiedenis. Die geschiedenis valt terug te dateren naar 1996.

Is er nog wel behoefte aan een organisatie die zich bezig houdt met cliëntenparticipatie? Zo zult U denken. Het wordt wellicht een beetje druk in het veld. Immers, in menige gemeente wordt er al flink gewerkt aan cliëntenparticipatie.

In die zin kan ik U gerust stellen. Het is niet de ambitie van Gelderse Aanpak om het werk dat de lokale groepen doen op provinciaal niveau nog eens dunnetjes over te doen. Daar zouden we die lokale groepen ook niet echt een plezier mee doen.

De idee achter Gelderse Aanpak is om door verbinding tot versterking te komen. Meer concreet gezegd, Wij zijn er van overtuigd dat door een verbinding te maken tussen de lokale groepen en door lokale groepen te ondersteunen het geheel van cliëntenparticipatie aan kracht en kwaliteit kan toenemen.

Dat is belangrijk. Belangrijk voor de cliëntenraden in de zin dat Gelderse Aanpak methode hun, toch al niet eenvoudig, werk verlichten kan. Belangrijk voor de 'andere kant van de tafel', omdat ook gemeenten er bij gebaat zijn wanneer cliëntenparticipatie vele kansen krijgt zich naar alle kanten te ontwikkelen.

En hoe gaan wij het werk van Gelderse Aanpak dan doen? Gelukkig hoeven wij op dit punt niet alles opnieuw te verzinnen en kan Gelderse Aanpak putten uit haar ervaring. Ik vind het ook wel leuk om te vertellen, en het is heus niet bedoeld als tijdsvulling of pedanterie als dat ik mij nu de vrijheid neem om even twee activiteiten ten tonele te voeren.

Ten eerste het verbindingsaspect. Sinds een aantal jaren organiseert Gelderse Aanpak twee maal per jaar een zogenaamde provinciale dag. Dit is een bijeenkomst waarop cliëntenraden en andere belangenbehartigers uit de provincie, ergens in de provincie bij elkaar komen. Gedurende een hele dag zijn er ontmoetingsactiviteiten en thematische activiteiten. Op deze dagen hebben wij ook steeds gewerkt aan de totstandkoming van de organisatie.

Ten tweede, het aspect van deskundigheidsbevordering. Momenteel verzorgt Gelderse Aanpak een cyclus van cursussen in het kader van de WWB. Deze cyclus voert zij uit in opdracht van de Landelijke Clientenraad. In een aantal cursussen die verschillende onderwerpen betreffen proberen wij cliëntenraden te ondersteunen in het moeilijke werk dat de nieuwe wet veroorzaakt. Mensen die hier aanwezig zijn en die werken voor gemeenten zullen wel ongeveer begrijpen wat ik daarmee bedoel.

Het feit dat wij dit werk doen in opdracht van de landelijke clientenraad leidt mij onmiddellijk tot het volgende aspect. Waar staat nu Gelderse Aanpak, behalve dan dat zij zich verhoudt tot de lokale groepen? Een van de bedoelingen van Gelderse Aanpak is ook om landelijk een contactpunt te zijn. Een contactpunt, ten behoeve van de lokale groepen. In din zin is Gelderse Aanpak dan ook lid van het LocSZ, een organisatie die de afvaardiging van

clienraden in de Landelijke Clientenraad verzorgd. Daarnaast is Gelderse Aanpak ondertekenend lid van de Sociale Alliantie. Dat is een lichaam waarin organisaties samenwerken in de strijd tegen armoede en tweedeling. Hierbij zijn tal van maatschappelijke organisaties en instellingen betrokken. Te denken valt aan de vakbonden, raad van kerken, de landelijke organisatie Sjakuus en dergelijke. Ook hier trachten wij de stem van de lokale groepen met name op de kaart te zetten.

Een belangrijke vraag zijn wij nog niet aan toe gekomen. Waarom zou je dit nu allemaal doen? Niet het 'waarom' vanuit de noodzaak gezien, maar het 'waarom' achter de zaak. De motivatie om aan de slag te zijn, op de manier waarop wij dat doen.

Ik denk dat daar twee antwoorden op zijn. Ten eerste, vanuit het grote merendeel van de mensen die voor Gelderse Aanpak werken zijn mensen die zelf heel direct bij de materie betrokken zijn. Zij zijn zelf uitkeringsgerechtigd. Zij zijn zelf actief in tal van lokale structuren. Zij zijn ook degenen die het best de vinger op de wonde plekken kunnen leggen.

Een tweede aspect is dat Gelderse Aanpak meer is dan een dienstenorganisatie op zich. Natuurlijk, wij bieden concrete diensten. Het expertisecentrum is daar een voorbeeld van. Maar wij willen ook verder gaan. Wij willen ons ook verhouden tot de problematiek waarvoor wij staan. Niet alleen institutioneel, maar wij willen er ook iets van vinden. In die zin hebben wij veel nagedacht over de problematiek van armoede en tweedeling in onze samenleving. Voor zover dat mogelijk is zijn wij ook wel tot conclusies gekomen. In ieder geval, laat ik zeggen, hebben wij voor onszelf zekere beginselen geformuleerd van waaruit wij dit werk doen. Dat is een lange discussie geweest, en die zal ik hier niet helemaal overdoen, al is het zeer interessante materie.

Onze overtuiging is het dat de hele problematiek feitelijk draait om twee voorname elementen. Die elementen zijn armoede en burgerschap. Niet losstaand van elkaar, maar verbonden. Onze argumentatie is dat armoede van mensen een potentiële bedreiging is voor hun burgerschap. Met andere woorden, in een samenleving waarin er sprake is van een diepe tweedeling in inkomens is er sprake van twee soorten burgers. Niet alleen historisch is deze stelling houdbaar, we kunnen ook nu de contouren daarvan om ons heen zien. We leven immers toch in een land waar in de afgelopen decennia niet allen de welvaart van sommige groepen zeer is toegenomen, maar waar ook de afgelopen decennia, bijvoorbeeld, dakloosheid zeer is toegenomen. De uitersten van het spectrum drijven uit elkaar, om het maar zo te zeggen.

Van die redenatie uit voeren eigenlijk twee logische lijnen. Ten eerste, je zou iets moeten doen aan de letterlijke armoede, het inkomen. Ten tweede, je zou mensen in een kwetsbare positie beter moeten toerusten om hun rechten ook echt waar te nemen.

Dit zijn precies de contouren van Gelderse Aanpak. Praktisch zijn die neergeslagen in drie speerpunten. Dit zijn: de verbetering van het inkomen, aandacht voor maatschappelijke participatie en medezeggenschap. Drie speerpunten, maar niet los van elkaar. Immers, onderling versterken zij elkaar in een versterking van het burgerschap van mensen die in een, of meerdere, van de speerpunten zwak zijn. Immers, burgerschap en de rechten die daar uit voortvloeien zijn lege begrippen als mensen niet instaat zijn ze ook daadwerkelijk uit te oefenen. In het verlengde daarvan opereert Gelderse Aanpak. Het zal U dan ook duidelijk zijn dat wij meer wille zijn als een ondersteuningsorganisatie met een dienstverleningspakket.

Tenslotte, wij willen op deze dag vieren dat wij een eigenstandige organisatie zijn geworden. Een club op eigen poten, om het maar even onparlementair te zeggen. Wij zijn daar heel blij mee. Wij zijn daar trots op. Wat begon als een idee met de bijgedachte dat het welhaast onmogelijk zou zijn dit ook te realiseren is nu toch echt geworden. Ook uw spreker beleeft dit moment met veel plezier.

Echter het houdt natuurlijk niet op bij het vieren van deze oprichting. Gelderse Aanpak is niet een doel in zichzelf. Al leek het wel eens zo wanneer er langs een moeilijke klip gelaveerd moest worden. We moeten in ieder geval nu echt weer aan de bak. En onze hoop is het dat onze organisatie, zoals wij die hier vandaag voor U neerzetten, daarbij mag hopen op een warm hart uwerzijds.